

Publicerad 2011-10-28 12:08 av Lethe

Oktober 2009

Ekon av rinnande sand

Jag minns. Det är så mycket att minnas. Så många episoder, så många scenarion. Så många människor. Så mycket av allt. Bara intryck och bilder. Tunna viskningar och små leenden. Förvrängda foton som drar en tillbaka. Till de tider man förskönat och gjort till en idyllisk bild av vad man önskade ha varit. Till korta ögonblick man återupplever om och om och om igen.

Tid är svårt. Ogreppbart och abstrakt. En bundsförvant och en dödsfiende. Man omfamnar den och slåss mot den. Samtidigt och hela tiden. Och den manövrerar ut en. Manipulerar en. För man kan inte förstå eller bryr sig inte om dess strypgrepp. Och man fortsätter att försöka vinna. Att försöka andas. Man kämpar när man egentligen borde klappa ut. Man dör istället för att inse sig besegrad. Ens stolthet drar ner en i medvetlöshet.

Problemet är dess logik. Den är rak. Dåtid, nutid, framtid. Allt i en rak linje. Människan är inte rak. Man följer inte dess ström. Man går inte från början till mitten till slut. Man är överallt hela tiden, hoppar fram och tillbaka och försöker greppa dimman omkring en. Suckar uppgivet när ett älskat ansikte förvandlas till rök och försvinner.

Och rösten i huvudet bara fortsätter viska. Impulsen att klappa ut fortsätter att tryckas ihop precis som ens luftrör. Det är ett förlorande krig om den beständighet man så desperat vill ha. Om fasthet. Om något som är äkta. Man befinner sig på en flotte på ett stormigt hav, och skriker desperat efter en klippa att hålla fast sig i samtidigt som ens tårar blandar sig med saltvattnet.

Till sist och syvende är man en vilsen pusselbit som letar efter den stora bilden. Vandrande i ett diffust drömlandskap utan att veta om det är dem eller en själv som är skuggan. Kanske är det dags att bygga nytt istället för att se på bilder av det man tidigare byggt. Strypgreppet lättar inte och medvetlösheten tar vid.

<I>Det tålmodiga tickandet är det sista vi hör innan det blir svart.</I>

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lethe med Poeter.se id #37713 innehar upphovsrätten